

Pau Miserachs, president del GEP, demana a Sánchez una lleï d'amnistia per als presos polítics

written by Redacció Unilateral | 3 d'octubre de 2020

El jurista barceloní Pau Miserachs, president del Grup d'Estudis Polítics, ha demanat al president del Govern espanyol, Pedro Sánchez, la tramitació urgent d'una Llei d'Amnistia amb la finalitat de normalitzar la vida política catalana i el reconeixement ple dels drets democràtics del poble català i l'autodeterminació. Reclama també sense més dilació la taula de diàleg acordada entre els governs català i espanyol per a la resolució de l'actual conflicte polític.

L'escrit, presentat el 30 de setembre a la presidència del Govern, reclama l'amnistia per als presos polítics Oriol Junqueras, Jordi Sánchez, Jordi Cuixart, Carme Forcadell, Dolors Bassa, Raül Romeva, Joaquim Forn, Jordi Turull i Josep Rull, condemnats pel Tribunal Suprem per un delictes de sedició, i també dels polítics Carles Mundó, Santi Vila i Meritxell Borràs, condemnats per un delictes de desobediència. En conseqüència, Miserachs exigeix la seva urgent posada en llibertat tal com indiquen resolucions recents de les Nacions Unides, a més de considerar que s'ha produït una possible nul·litat d'autos, la inexistència de delictes i la infracció de drets fonamentals, com han posat en relleu destacats experts com el magistrat Martín Pallín i el catedràtic Pérez Royo.

La petició d'amnistia s'estén als exiliats i a tots els ciutadans catalans sotmesos a procediments judicials per actes de manifestació i protesta per la condemna dels dirigents polítics empresonats, així com per als més de 2.850 acusats o

condemnats judicialment per desobediència, entre altres delictes.

La sol·licitud es fonamenta en 23 punts, com ara que pretén la reconciliació entre persones que han actuat en tot moment amb intencionalitat política i sense posar en perill la vida de ningú en l'execució de les seves decisions polítiques i activisme democràtic. Exposa els antecedents de les lleis d'amnistia de 1969 i de 1977 que van servir com a llei de punt final per als franquistes, situació que compara amb el tracte que s'ha dispensat als dirigents polítics defensors del referèndum i dels drets humans.

Pau Miserachs invoca la col·lisió entre el dret espanyol limitador dels drets de la nació catalana contingut en la Constitució i el dret internacional, que preval i és d'aplicació.

El signant

El jurista Pau Miserachs és president del Grup d'Estudis Polítics. També és el promotor dels diaris digitals *L'Opinió Socialdemòcrata* i *El Republicà.cat*. En els últims anys ha publicat *Ni república ni democràcia. De la transició a la indignació*; *Democràcia potes enlaire. La llei contra el poble*; *Estudios sobre la propiedad intelectual y la sociedad de la información. Entre la ley y la utopia*; *L'estat contra la democràcia*; *Catalunya i democràcia*, *El remei republicà*; *El debat inacabat*; *Fins que parlin les urnes*; *La democràcia captiva*; *Per defensar la democràcia... Referèndum!*, *El gran plet de la independència*, *República, ¿y eso qué es?* i *Memòria de la indignació*. Pròximament apareixerà *Sortir del laberint*.

Anteriorment ha liderat i presentat diversos documents pels quals l'any 2017 va demanar de Nacions Unides i de les institucions europees que obliguessin el govern espanyol a permetre la celebració del referèndum, basant-se en la jurisprudència internacional sobre drets i llibertats i en

tractats signats pel Regne d'Espanya.

L'any anterior, va denunciar a la delegada del govern a Madrid, Concepción Dancausa, per haver prohibit l'entrada d'estelades a la final de la Copa del Rei de futbol celebrada a Madrid. Juntament amb diversos col·lectius sobiranistes també va instar l'Ajuntament de Barcelona a què reclamés jutjar els crims del franquisme comesos a la capital catalana.